

opusdei.org

Meditacije: petak petog tjedna korizme

Razmišljanja koja mogu pomoći
našoj molitvi na ovaj posljednji
petak prije Velikog petka.

24.03.2024.

- Razmatranje boli naše Gospe
 - Poniznost da se otvorimo istini
 - Prepoznavanje Isusovih znakova
-

CRKVA danas, na posljednji petak prije Velikog petka, tradicionalno razmatra boli Blažene Djevice Marije. Kada je maleni Isus bio prikazan u Hramu, starac Šimun obratio se Mariji riječima: „Tebi će samoj mač probosti dušu – da se razotkriju namisli mnogih srdaca.” (*Lk 2,35*) Evanđelja donose nekoliko trenutaka Marijinih boli: proročanstvo Šimunovo, bijeg u Egipat kako bi spasila Dijete, tri dana tjeskobe dok je Isus ostao u Jeruzalemu. Ali najveća bol bila je Isusova smrt: susret s Njim na putu prema Kalvariji, raspeće, skidanje s križa i polaganje u grob.

Razmatranje Blažene Djevice u svakom od ovih trenutaka podsjeća nas da je patnja neodvojivi suputnik u životu. Čak ni Majka Božja, najizvrsnije stvorenje iz Njegovih ruku, nije bila pošteđena ove stvarnosti. Marija je prva shvatila da je Šimunovo proročanstvo istinito:

„Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za znak osporavan.” (*Lk 2,34*) Isus će kasnije reći svojim učenicima: „Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Nisam došao donijeti mir, nego mač.” (*Mt 10,34*) Zato prihvaćanje Krista znači dopustiti da On razotkrije naše probleme, idole i napasti.[1] Otkriva nam svu patnju koju sami sebi nanosimo svojim grijesima.

Marija je učiteljica skrovite i tihe žrtve. Svojom diskretnom prisutnošću i prihvaćanjem Božje volje, pružila je najveću utjehu Isusu na križu: "Što je mogla učiniti? Sjediniti se s otkupljujućom ljubavlju svoga Sina i Ocu prikazati neizmjernu bol, koja je kao ljuti mač probola njezino čisto Srce." [2] Na ovome svijetu nikada nećemo do kraja razumjeti zlo i patnju. Ali u Kristu, koji je postao čovjekom i na sebe uzeo svu ljudsku patnju,

počinjemo naslućivati smisao,
blizinu i utjehu.

U DANAŠNJEM Evanđelju vidimo kako se, nekoliko dana prije Velikog petka, Židovi sve agresivnije obraćaju Isusu. Mnogi ga pokušavaju kamenovati jer, premda je čovjek, naziva se Bogom. Ali Isus žudi da se njihova srca otvore otajstvu njegove Osobe, pa im upućuje ove riječi: „Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me od tih djela kamenujete?” (Iv 10,32) Ovi mudri ljudi Izraela stoje pred jasnim izborom, ali umjesto da se sa strahopoštovanjem otvore Kristovu otajstvu, odlučuju ga kamenovati. Možda zato što ne mogu shvatiti ono što im stoji pred očima, ili zato što ih ne vodi iskrena želja za istinom.

„Samo poniznost otvara put istini, pravoj radosti i istinskom znanju. Bez poniznosti smo ‘izolirani’; izolirani od razumijevanja Boga, razumijevanja samih sebe.”[3] Baš kao što dijete ne razumije uvijek postupke svoga oca, tako se i Božja djela često čine tajanstvenima. Priznavanje Božje veličine uključuje i prihvaćanje vlastite malenosti – znanje da On nadilazi sve naše ljudske izračune. Duh Sveti uvijek želi činiti čuda u našem životu, ali moramo biti spremni slušati s poniznošću njegove nove poticaje.

U Veliča, naša Gospa proslavlja Božju moć: „Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne.” (*Lk 1,52*) Bog je pogledao Marijinu poniznost i zbog toga će je „svi naraštaji zvati blaženom.” „Poniznost znači da se vidimo onakvi kakvi jesmo, bez šminke i bez pretvaranja. I kad shvatimo svoju bijedu, otvorit ćemo

se u Božjoj veličini, a to je zapravo naša veličina.”[4]

KAKO se njegova Muka bliži, Isus sve jasnije govori o svom božanskom porijeklu: „Ako ne činim djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati. Ali ako činim, sve ako meni i ne vjerujete, djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u meni i ja u Ocu.” (Iv 10,37-38)

Čuda zapisana u Evandeljima otkrivaju tko Isus uistinu jest. Sveti Ivan najčešće naziva čuda "znakovima", jer im primarna svrha nije uklanjanje bolesti i patnje, nego pokazivanje Isusove božanske osobe i mesijanskog poslanja. Trideset i pet zabilježenih Isusovih čuda pozivaju nas da dublje uronimo u otajstvo Njegove Osobe. U nekima od njih On pokazuje svoju moć nad prirodom,

poput umnažanja kruhova i riba, ili hodanja po vodi. Na taj način, Isus pokazuje duh Boga Stvoritelja, koji je lebdio nad vodama pri stvaranju svijeta (usp. *Post* 1,2). Čuda uskrsnuća mrtvih, pak, pokazuju Njegovu moć nad životom.

Uskoro, tijekom Vazmenog trodnevlja, Isus će položiti vlastiti život na način na koji nitko drugi ne može, jer samo On ima moć nad njim: „Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga opet uzmem. Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem.” (*Iv* 10,18) Isus je isti danas kao i prije dvije tisuće godina. I danas ulazi u naš život kroz geste koje otkrivaju koliko nam je Bog blizak. Zamolimo našu Gospu da nam pomogne u poniznosti prepoznati znakove njezina Sina.

[1] Papa Franjo, Homilija, 15. rujna 2021.

[2] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 288.

[3] Papa Franjo, Audijencija, 22. prosinca 2021.

[4] Sveti Josemaría, *Prijatelji Božji*, br. 96.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/meditacije-petak-petog-
tjedna-korizme/](https://opusdei.org/hr-hr/article/meditacije-petak-petog-tjedna-korizme/) (3.03.2026.)